

Sygn. akt I ACa 504/19, I ACz 753/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący	:	SSA Dariusz Małkiński
Sędziowie	:	SA Jadwiga Chojnowska (spr.) SA Jarosław Marek Kamiński
Protokolant	:	Justyna Stolarewicz

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2020 r. w Białymstoku

na rozprawie

sprawy z powództwa **F. P.**

przeciwko (...) **w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji powoda i zażalenia pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku

z dnia 29 marca 2019 r. sygn. akt I C 659/18

I. oddala apelację i zażalenie;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanej 4.050 (cztery tysiące pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów instancji odwoławczej.

(...)

UZASADNIENIE

F. P. wniósł o zasądzenie od (...) w W. łącznej kwoty 86.341,14 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 3 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu. Na powyższe żądanie składała się kwota 43.334 zwrócona przez niego Agencji w związku z wypowiedzeniem umowy nr(...) w związku z wypowiedzeniem umowy nr (...) oraz 15.507,14 zł z tytułu zapłaconych przez niego odsetek karnych. W uzasadnieniu wskazał, iż umowy te zostały wypowiedziane niezasadnie, co spowodowało konieczność zwrotu dofinansowania wraz z odsetkami.

(...)w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania. Wskazała, iż w sposób prawidłowy wypowiedziała powodowi umowę o dofinansowanie.

Wyrokiem z dnia 29 marca 2019 r. Sąd Okręgowy w Białymstoku powództwo oddalił, odstępując jednocześnie od obciążania powoda kosztami zastępstwa procesowego.

Orzeczenie to zapadło w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i ocenę prawną.

Umową z dnia 22 listopada 2012 r. nr (...) - (...) - (...) w ramach Środka 2.2. Działania wodno-środowiskowe, zawartego w Programie Operacyjnym „Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007-2013”, pozwany udzielił powodowi (dalej także jako beneficjent) pomocy finansowej w kwocie 43.344 zł, współfinansowanej ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Rybackiego kwotą 32.508 zł. Na mocy zawartej umowy powód zobowiązał się do realizacji operacji pt. „Dopłaty unijne do ryb hodowanych w stawach”.

Z kolei umową nr (...) z dnia 18 czerwca 2013 r. w ramach tego samego programu, pozwany udzielił powodowi pomocy finansowej w kwocie 27.750 zł, współfinansowanej ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Rybackiego kwotą 20.812,50 zł. Na mocy zawartej umowy powód zobowiązał się do realizacji operacji pt. „Wsparcie wykorzystania tradycyjnych lub przyjaznych środowisku praktyk i technik w chowie i hodowli ryb” (§ 3 ust. 3 umowy).

W ramach powyższych umów powód zobowiązał się do realizacji wymogów zgodnie z deklaracją pakietów określoną w załączniku nr 1 do umowy (§ 3 ust. 2, § 5 ust. 1 pkt. 1-2 umowy).

Zgodnie z podpisanym przez powoda załącznikiem nr 1 do obu umów powód zobowiązał się do realizacji następujących wymagań:

- 1) roczny przyrost poniżej 1500 kg/ha powierzchni ewidencyjnej dla stawów typu karpiego (...);
- 2) prowadzenie pełnej dokumentacji przebiegu produkcji obejmującej księgi stawowe;
- 3) bieżąca konserwacja rowów (...);
- 4) wykaszanie nie mniej niż 1/3 powierzchni koron grobli.

Załącznik nr 1 do umowy (...) przewidywał kolejny obowiązek w postaci produkcji dodatkowej cennych rodzimych gatunków ryb w ilości co najmniej 1% masy rocznej produkcji (...).

Nadto, na podstawie § 5 umów, powód zobowiązał się m.in. do:

- a) osiągnięcia i zachowania celu operacji, o którym mowa w § 3 ust. 3 umowy;
- b) niefinansowania realizacji operacji z udziałem innych środków publicznych;
- c) prowadzenia działalności związanej z przyznaną pomocą i nieprzenoszenia miejsca prowadzenia tej działalności, z zastrzeżeniem ust. 2;
- d) umożliwienia przedstawicielom Agencji dokonywania kontroli w miejscu realizacji operacji;
- e) umożliwienia przedstawicielom Agencji, Ministra Finansów, Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Komisji Europejskiej, organów kontroli skarbowej oraz innym podmiotom upoważnionym do takich czynności, dokonania audytów i kontroli dokumentów związanych z realizacją operacji i wykonaniem obowiązków po zakończeniu realizacji operacji lub audytów i kontroli w miejscu realizacji operacji lub siedzibie beneficjenta;

- f) obecności i uczestnictwa osobistego albo osoby upoważnionej przez beneficjenta w trakcie kontroli, o których mowa w lit. d i e, w terminie wyznaczonym przez upoważnione podmioty, chyba że nieobecność zostanie usprawiedliwiona;
- g) niezwłocznego informowania Agencji o planowanych albo zaistniałych zdarzeniach związanych ze zmianą sytuacji faktycznej lub prawnej beneficjenta lub jego przedsiębiorstwa w zakresie mogącym mieć wpływ na realizację operacji zgodnie z postanowieniami umowy, wypłatę pomocy lub spełnienie wymagań określonych w Programie, rozporządzeniu nr 1198/2006, rozporządzeniu nr 498/2007, ustawie, rozporządzeniu lub niniejszej umowie;
- h) przechowywania całości dokumentacji związanej z realizacją operacji;
- i) stosowania odrębnej ewidencji księgowej dla wszystkich transakcji związanych z operacją oraz prowadzenia dokumentacji finansowo - księgowej, zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223, z późn. zm.), w sposób umożliwiający przeprowadzenie kontroli;
- j) prowadzenia zestawienia danych wynikających z faktur lub równoważnych dokumentów księgowych na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję, w sposób umożliwiający przeprowadzenie kontroli - w przypadku gdy beneficjent nie jest obowiązany do stosowania przepisów o rachunkowości, o których mowa w lit. i.

Zgodnie z § 10 ust. 1 umowy wypowiedzenie następuje w przypadku:

- 1) niezłożenia dokumentów określonych w załączniku nr 3 do rozporządzenia w wyznaczonym terminie, z zastrzeżeniem § 49a ust. 3-7 rozporządzenia;
- 2) odstąpienia przez beneficjenta od realizacji operacji;
- 3) stwierdzenia, w okresie realizacji operacji:
 - a) nieprawidłowości związanych z ubieganiem się o przyznanie pomocy,
 - b) realizacji operacji niezgodnie z niniejszą umową,
 - c) niespełnienia któregokolwiek z warunków określonych w § 5 ust. 1 i 2,
 - d) złożenia niezgodnie z prawdą oświadczeń, o których mowa w § 9 ust. 1.

W toku realizacji umów powód był wielokrotnie wzywany do uzupełniania i poprawiania danych w zakresie tzw. sprawozdawczości, w tym przedstawianych przez niego w ramach rozliczenia z realizacji programu wyciągów z ksiąg stawowych. Przedstawiciele pozwanego prowadzili też kontrole w obiekcie objętym dofinansowaniem. W trakcie jednej z nich - w 2014 r. powód odmówił okazania księgi stawowej powołując się na tajemnicę przedsiębiorstwa. Powód podnosił, że dla potrzeb rozliczenia programu dla pozwanego powinny być wystarczające wyciągi z ksiąg stawowych.

Ostatecznie pismami z dnia 22 grudnia 2014 r. pozwany wypowiedział powodowi obie umowy przyznające pomoc finansową. Powołał się przy tym na okoliczność, iż w zakresie umowy z dnia 22 listopada 2012 r. w wyniku kontroli stwierdzono, że w 2012 r. beneficjent nie prowadził pełnej dokumentacji przebiegu produkcji, obejmującej księgi stawowe. Ponadto wyciąg z księgi stawowej z dnia 28 maja 2013 r. za rok 2012 zawierał dane niespójne z informacjami wynikającymi z księgi stawowej, na podstawie której wyciąg powinien być sporządzony. Natomiast w zakresie umowy z dnia 18 czerwca 2013 r. pozwany wskazał, że wyciąg z ksiąg stawowych za rok 2013 był niekompletny i niespójny. Przy tym nie było możliwości jego zweryfikowania z księgą stawową w związku z odmową jej okazania przez beneficjenta. Zatem nie było możliwości weryfikacji wypełniania przez beneficjenta wymogu w zakresie dotyczącym produkcji dodatkowej cennych rodzimych gatunków ryb w ilości co najmniej 1% masy rocznej produkcji.

Pismem z dnia 30 kwietnia 2015 r. pozwany negatywnie rozpatrzył prośbę powoda o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie umowy z dnia 18 czerwca 2013 r. Uzasadniając swoją decyzję pozwany wskazał, że beneficjent w dalszym ciągu nie przedstawił księgi stawowej za 2013 r., a zatem naruszył postanowienia § 5 ust. 1 pkt. 1 i 3 lit a i d umowy o dofinansowanie. Zdaniem pozwanego powyższe skutkowało koniecznością wypowiedzenia umowy na podstawie § 10 ust. 1 pkt. 3 lit b i c umowy.

Podobnie pismem z dnia 6 maja 2015 r. pozwany negatywnie rozpatrzył prośbę powoda o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie umowy z dnia 22 listopada 2012 r. W uzasadnieniu wskazał, iż beneficjent zobowiązał się m.in. do prowadzenia pełnej dokumentacji przebiegu produkcji obejmującej księgę stawową. Analiza dokumentacji wykazała, iż beneficjent nie wywiązał się z tego obowiązku przedstawiając wyciąg z księgi stawowej, którego dane nie pokrywały się z danymi w księdze stawowej, na podstawie której został sporządzony.

Przesłuchani w sprawie świadkowie ogólnie potwierdzili okoliczności powoływane przez pozwanego w korespondencji kierowanej do powoda, Wskazywali, że w księgach stawowych powoda były niejasności, a w trakcie kontroli w zakresie drugiej umowy powód odmówił okazania ksiąg, powołując się na tajemnicę przedsiębiorstwa.

W toku przesłuchania w charakterze strony powód wyjaśniał, że „wykańczały go szczegóły” żądane przez pozwanego. Otrzymał dużo pism i na każde odpowiadał. Przyznał, że w księgach i wyciągach mogły być różnice, ale były one nieistotne. Mogły one wynikać z pomyłek. Twierdził, że utrzymywał zasadnicze parametry tj. nie przekraczał limitu 1500 kg. Ostatecznie stwierdził, że w wyciągach „wszystko grało”.

Powód zwrócił całość należności głównych wynikających z umów o dofinansowanie. Brak jest jednak dokumentu potwierdzającego, czy i w jakiej wysokości powód pokrył także odsetki.

Mając na względzie powyższe ustalenia Sąd uznał, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu roszczenie powoda o zasądzenie równowartości kwot cofniętych dotacji oraz zwrot uiszczonych odsetek karnych należało rozpoznać w świetle art. 471 k.c., zgodnie z którym dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Pozwany na mocy § 4 umowy zobowiązał się bowiem do wypłaty na rzecz powoda pomocy finansowej na warunkach określonych w umowie.

W ocenie Sądu zaistnienie po stronie powodowej szkody wynikłej z wypowiedzenia umów przez pozwanego jest oczywiste. Musiał on bowiem zwrócić pełną kwotę dofinansowania wraz z odsetkami. Jednakże spornym pozostawało, czy owa szkoda wynikła z nienależytego wykonania umowy przez pozwanego. Tylko w przypadku odpowiedzi pozytywnej, możliwe byłoby zasądzenie na rzecz powoda odszkodowania w wysokości równowartości pierwotnie przyznanych kwot dotacji oraz ewentualnie poniesionych odsetek karnych.

Zdaniem Sądu, biorąc pod uwagę rozkład ciężaru dowodu, powód winien wykazać, że pozwany dokonał wypowiedzenia umów nie posiadając ku temu podstawy.

W ocenie Sądu obowiązkowi temu nie sprostał. Sąd zauważył, że podstawą wypowiedzenia powodowi umowy z dnia 22 listopada 2012 r. była przede wszystkim okoliczność braku prowadzenia księgi stawowej za rok 2012. Natomiast podstawę do wypowiedzenia umowy z dnia 18 czerwca 2013 r. stanowił głównie brak możliwości kontroli wykonania zobowiązania za 2013 r. z uwagi na odmowę przedłożenia kontrolerom księgi stawowej.

Sąd podkreślił, że umowy zobowiązywały powoda m.in. do udokumentowania zobowiązań w zakresie określonym załącznikami nr 1 do umów (§ 5 ust. 1 pkt. 1 umowy), a także do umożliwienia przedstawicielom pozwanego dokonywania kontroli w miejscu realizacji operacji (§ 5 ust. 1 pkt. 3 lit. d umowy). Tymczasem § 10 ust. 1 pkt. 3 lit. b i c stanowi, że wypowiedzenie następuje w przypadku realizacji operacji niezgodnie z niniejszą umową, a także stwierdzenia w okresie realizacji operacji niespełnienia któregokolwiek z warunków określonych w § 5 ust. 1 i 2. Skoro powód przyznał, iż w księdze stawowej i wyciągach mogły być różnice (choć jego zdaniem nieistotne), to z samego

tego faktu należałoby uznać wypowiedzenia dokonane przez pozwanego za zasadne. Umowy o dofinansowanie nie uzależniały bowiem możliwości wypowiedzenia od istotności naruszenia jej postanowień. Sąd zauważył przy tym, iż w toku niniejszego postępowania powód nie przedłożył ksiąg stawowych za lata 2012-2013, co umożliwiłoby weryfikację sprzecznych twierdzeń stron co do zgodności ich treści z przedłożonymi w ramach rozliczenia projektu wyciągami z ksiąg stawowych. Nadto w zakresie realizacji umowy z dnia 18 czerwca 2013 r. Sąd uznał za udowodnione, iż powód odmówił przedłożenia do kontroli księgi stawowej, albowiem sam opisywał motywy swojej decyzji w tym zakresie w obszernej korespondencji stron.

W podsumowaniu rozważań Sąd stwierdził, że jakkolwiek powód doznał szkody w związku z wykonywaniem umów, to jednak nie nastąpiła ona na skutek nienależytego ich wykonania przez pozwanego. Przeciwnie, to ze strony powoda umowy były wykonywane nienależycie, co skutkowało wypowiedzeniem tych umów przez pozwanego i ostatecznie koniecznością zwrotu obu dotacji wraz z odsetkami.

Jako podstawę oddalenia powództwa Sąd wskazał art. 471 k.c.

O kosztach orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. uznając, że przemawiają za tym względy słuszności. Sąd wziął pod uwagę wysoki stopień sformalizowania sprawozdawczości związanej z realizacją projektów unijnych. Jednocześnie uwzględnił obszerną korespondencję stron, która ukazuje, iż powód próbował spełnić wymogi nałożone umową, jednak nie był w stanie tego zrobić. Stąd też - zdaniem Sądu - powód mógł pozostawać w przeświadczeniu o zasadności swoich roszczeń, co uzasadnia odstąpienie od obciążania go kosztami procesu.

Z nieformalnej apelacji wniesionej przez powoda od tego wyroku wynikało, że wnosi o jego zmianę i uwzględnienie powództwa w całości. W jego ocenie pozew jest zasadny ze względu na to, że „wina za zerwanie umów jest wyłącznie po stronie Agencji”. Powód podał, że wykonał polecenie urzędników, jego wniosek był kompletny, a „żądanie i wymuszenie następnie udostępnienia ksiąg stawowych przez beneficjenta było nielegalne”. Ponadto żądanie drugiej sprawozdawczości wymagało od stron aneksu do podpisanych umów, a takich nie było. Końcowo zwrócił uwagę, że cele operacji o dofinansowanie były przez niego fizycznie wykonane, mimo ciągłego „dręczenia przez Agencję”.

Z kolei zażalenie na zawarte w powyższym wyroku postanowienie o kosztach procesu wniósł pozwany. Zarzucając mu naruszenie art. 102 k.p.c. oraz art. 98 § 1 i 3 k.p.c. wniósł o jego zmianę poprzez zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów zastępstwa prawnego w kwocie 5.400 zł. W uzasadnieniu kwestionował istnienie w niniejszej sprawie po stronie powoda szczególnie uzasadnionego wypadku, przemawiającego za odstąpieniem od obciążania go kosztami postępowania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zarówno apelacja powoda, jak i zażalenie pozwanego nie zasługiwały na uwzględnienie.

Co do apelacji.

Twierdzenia faktyczne powoda przedstawiane w toku postępowania przed Sądem I instancji oraz materiał procesowy zgromadzony przed tym Sądem uprawniał do rozpoznania żądania zapłaty kwoty wskazanej w pozwie w oparciu o reżim odpowiedzialności kontraktowej. Wskutek wypowiedzenia umów o dofinansowanie powód zwrócił Agencji przekazane mu kwoty wraz z odsetkami karnymi (okoliczność niekwestionowana przez pozwanego).

Słusznie zatem Sąd Okręgowy przyjął, że w takiej sytuacji powód, jako beneficjent pomocy finansowej współfinansowanej ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Rybackiego winien wykazać, że okoliczność, która legła u podstaw żądania zwrotu pomocy finansowej wraz z odsetkami karnymi, nie wystąpiła. Inaczej mówiąc, nie zaszły przesłanki do wypowiedzenia obu umów. W toku postępowania przed Sądem I instancji okoliczność ta była przedmiotem badań.

W toku postępowania przed tym Sądem ze strony powodowej padały różne zarzuty odnoszące się do realizacji zawartych umów.

W pozwie ogólnie nawiązano do wprowadzenia w błąd powoda przy zawieraniu umowy, a w zasadzie ujęciu w niej niektórych postanowień. I tak jeżeli chodzi o zarzut znajdowania się podpisów „urzędników i beneficjenta” na poszczególnych stronach tych umów to, wobec tego, iż powód nie kwestionował swojego podpisu pod tekstem umów w miejscu przeznaczonym dla beneficjenta, jest on pozbawiony jakichkolwiek skutków prawnych. F. P. nie zaprzeczał bowiem, że złożył podpis pod umowami.

Powód nie wykazał również, że do umów były załączone załączniki o treści odmiennie niż zostały złożone do akt sprawy. Twierdzenia odnoszące się do załącznika nr 1 do umów, zawarte w piśmie pełnomocnika powoda z dnia 9 lipca 2018 r. (k. 134 akt), są zupełnie dowolne i nie zostały udowodnione w toku postępowania przed Sądami obu instancji.

W toku postępowania powód akcentował, że nie musiał – zgodnie z zawartymi umowami – przedstawiać Agencji księgi stawowej, gdyż był zobowiązany przedkładać jedynie wyciągi z księgi stawowej. Co do zasady przyznać mu należy rację. Jednakże należy podkreślić, iż informacje zawarte w wyciągach z księgi stawowej muszą pokrywać się z danymi ujętymi w księdze stawowej. W wyciągach z księgi stawowej nie mogą znaleźć się informacje o odmiennie treści – dotyczące tych samych faktów – niż ujęte w księdze stawowej. Księga stawowa zawiera (lub może zawierać) dużo różnorodnych informacji, które nie są istotne w kontekście umów zawartych przez strony, jednakże winna także zawierać te informacje, które stanowiły podstawę do sporządzenia wyciągów celem ich przedstawienia Agencji, której zadaniem było kontrolowanie wywiązywanie się przez powoda z realizacji zawartych umów (przyjętych pakietów).

Z całą mocą należy podkreślić, że zgodnie z pakietem nr 1 (umowa nr (...)) beneficjent musiał realizować łącznie wszystkie wymagania nim objęte, a więc także wymienione w pkt 2 o treści „Prowadzenie pełnej dokumentacji przebiegu produkcji obejmującej księgę stawową”. Księgi te dokumentowały realizację pkt 1 pakietu – roczny przyrost poniżej 1500 kg/ha. Jak słusznie wskazał Sąd Okręgowy z zeznań powoda wynikało, że występowały różnice pomiędzy wyciągami z księgi stawowej a treścią księgi stawowej, ale jego zdaniem nieistotne a zasadnicze parametry zostały zachowane.

Podzielić należało ocenę Sądu Okręgowego, że materiał procesowy zgromadzony przed tym Sądem, w kontekście twierdzeń przedkładanych przez powoda, nie pozwalał przyjąć, że pozwana Agencja wypowiadając umowy dopuściła się nienależytego wykonania umów łączących ją z powodem jako beneficjentem środków publicznych.

W apelacji ponownie pojawił się wątek wyciągu z księgi stawowej. Skarżący wskazywał, że pracownik Agencji określił szczegółowo, jak winna wyglądać treść wyciągu z księgi stawowej. Polecenie wypełnienia tego wyciągu zgodnie ze wskazaniem zrealizował w „100 %” za rok 2011 i dołączył do wniosku o dofinansowanie – został on uznany przez Agencję za kompletny. Zdaniem skarżącego domaganie się drugiej sprawozdawczości wymagało podpisania aneksu do umów.

Twierdzenie to nie jest słuszne w kontekście § 3 ust. 5 umowy nr (...), zgodnie z którym beneficjent jest zobowiązany do udokumentowania zobowiązań wynikających z ust. 2 tegoż §, rozpoczętych od 1 stycznia 2012 r., przez 5 lat, a umowy nr (...) przez 5 lat licząc od 1 stycznia 2013 r.

Wbrew twierdzeniom powoda żądanie przez pozwanego złożenia przez niego wyjaśnień oraz okazania księgi stawowej, po stwierdzeniu rozbieżności w składanych przez niego wyciągach dotyczących tego samego roku, mieściło się w granicach warunków umownych i zmierzało do wyjaśnienia, czy beneficjent realizuje zobowiązania umowne.

Wobec nieprzedłożenia przez skarżącego żadnych nowych dowodów w sprawie uprawnione było przyjęcie, że powód w toku postępowania odwoławczego nie wykazał także, że ze strony Agencji doszło do bezprawnego i zawinionego działania, polegającego na wypowiedzeniu umów z nim zawartych, czego skutkiem był obowiązek zwrotu otrzymanych przez niego środków finansowych wraz z odsetkami karnymi. W konsekwencji należało w całości podzielić ustalenia faktyczne Sądu Okręgowego i ocenę prawną dochodzonego pozwem roszczenia pieniężnego.

Z uwagi na powyższe Sąd Apelacyjny, na mocy art. 385 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

Co do zażalenia.

Sąd Apelacyjny uznał, że nie zasługuje ono na uwzględnienie. Argumenty wskazane przez Sąd Okręgowy mogły uzasadniać zastosowanie art. 102 k.p.c. i tym samym odejście od ogólnych zasad rozstrzygania o kosztach procesu, zależnych od jego wyniku. Sąd, który rozpoznaje sprawę merytorycznie i ma osobistą styczność ze stronami procesu, może nabrać przekonania – kierując się własnym poczuciem sprawiedliwości, że w okolicznościach sprawy właściwym jest zastosowanie zasady słuszności. Przy rozstrzyganiu o kosztach procesu w oparciu o art. 102 k.p.c. w orzecznictwie sądów powszechnych dostrzegalna jest kazuistyka, jednakże – w ocenie Sądu Apelacyjnego – o tym, czy w danej sprawie przepis ten może być zastosowany decydują okoliczności konkretnej sprawy, a te (jak wskazano powyżej) taką ocenę uzasadniały. Fakty przytaczane w końcowej części uzasadnienia apelacji (dotyczące wykonywania przez powoda zawartych umów – brak współdziałania z Agencją oraz składanie wniosków w obecnej kampanii przyznawania pomocy finansowej) nie mogą podważać oceny Sądu i instancji i dowodzić jej dowolności przy zastosowaniu zasady wynikającej z art. 102 k.p.c.

Dlatego zażalenie, na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., podlegało oddaleniu.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Apelacyjny postanowił w oparciu o art. 98 k.p.c. Zasądzona kwota obejmuje wynagrodzenie z tytułu zastępstwa procesowego w stawce minimalnej.

(...)